

DZIEWIĘTOBRZEZIEN (1) *ai*

N sg f (attrib) dziewiętoobr(e)żna.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: dziewiętoobrzezi.

Mający dziewięć brzegów; epitet Styksu, wywodzący się, być może, ze spolszczonej nazwy miejscowości Nonakris w Arkadii, w pobliżu której miały być źródła Styksu: Przędzicie len śiany/ moczony w káluży/ Gdzie dziewiętoobrzeżna Styx fię w koło krąży. KlonŻal C4v.

TK